
Wijkkrant Spijkerkwartier

In dit nummer o.a.:

Aanpak wateroverlast

(pagina 2)

Schade door inbraak Thialf

(pagina 3)

**Riool wordt vervangen,
maar de bomen blijven** (pagina 5)

**Verslag Kunst op de Koffie
2015** (pagina 6)

**Nieuwe directeur Hugo de
Grootschool** (pagina 9)

Aanpak wateroverlast

Tekst en foto's: Miriam Bouw

Het plan “Aanpak wateroverlast Arnhem-Noord” is opgesteld naar aanleiding van de gevolgen van de zware regenval op 28 juli 2014. In het plan wordt het beperken van wateroverlast gezien als een gedeelde verantwoordelijkheid van overheden en bewoners. In de raadsvergadering van 2 november jl. is het plan vastgesteld.

Het college kiest voor een drie-sporen aanpak.

1. Particulier

De verantwoordelijkheid ligt in eerste instantie bij de particulier. Eigenaren en gebruikers worden geacht preventieve maatregelen te nemen om wateroverlast te voorkomen. Het college wil hierbij inzetten op bewustwording en voorlichting over de mogelijkheden.

2. Wijkniveau

Het tweede spoor ligt op wijkniveau. Hierin bepalen bewoners, bedrijven en gebruikers samen met de gemeente de gewenste en noodzakelijke maatregelen en voeren deze uit binnen het programma “Van Wijken Weten”. In dit programma krijgen bewoners vanaf 2017 een belangrijke stem bij het beheer van hun wijk en de besteding van wijkgerelateerde budgetten.

3. Stadsniveau

In derde instantie neemt de gemeente op stadsniveau de regie op zich en ziet toe op het realiseren van de aanpak. De gemeente neemt hierin eventueel noodzakelijke bovenwijkse maatregelen. Regie van de gemeente is ook nodig om te voorkomen dat het cascade-effect gaat optreden: overtollig hemelwater dat bij hevige buien van hoger naar lager gelegen wijken stroomt. Verder heeft de gemeente een zorgplicht voor de doelmatige inzameling van hemelwater, deze is vastgelegd in het Gemeentelijk Rioleringsplan. Dat betekent niet dat de gemeente verplicht is om hemelwater van particulier terrein te verwijderen, daarvoor is de eigenaar zelf verantwoordelijk. Als verwer-

king op eigen terrein niet mogelijk is, kan de gemeente in overleg het overtollige hemelwater afvoeren naar openbaar terrein en de verantwoordelijkheid overnemen.

Geen budget, geen vertrouwen

Voor het uitvoeren van maatregelen op stadsniveau is geen extra budget beschikbaar. In 2013 heeft de gemeenteraad in de “Keuzenota Integraal Onderhoud van de Openbare Ruimte” besloten tot 2019 geen extra geld uit te trekken voor het tegengaan van wateroverlast op straat. De gemeente kiest ervoor de maatregelen zoveel mogelijk te combineren met groot onderhoud. In het Spijkerkwartier moeten aanpassingen meegenomen worden in het project “Buiten Gewoon Beter”. Naast het vervangen van een deel van de riolering, gaat het dan om werkzaamheden zoals afvoerputten (ver)plaatsen, drempels verlagen en stoepranden verhogen of juist weglaten.

Het Bewonersoverleg Spijkerkwartier heeft op 26 oktober jl. in een brief de Gemeenteraad laten weten geen vertrouwen te hebben in het actieplan. Van het maatregelenpakket, opgezet door deskundige ambtenaren en wijkbewoners, is niets terug te vinden in dit plan. In de brief stellen zij een aantal maatregelen voor die de gemeente zou moeten nemen om wateroverlast in de wijk in de toekomst te voorkomen. De brief is te lezen op www.mijnspijkerkwartier.nl onder bewonersgroep wateroverlast spijkerkwartier. ●

De SpijkerQuiz gaat door in 2016!

Weet jij wat de goedkoopste plaats in het Monopolyspel is, waar de Rembrandtbioscoop voor de oorlog stond en wie de Libris Literatuurprijs 2015 won? Laat zien wat je weet en doe in 2016 mee met de SpijkerQuiz! Niet alleen de leukste quiz van Arnhem, maar ook een gezellige avond met buurtgenoten.

De vragen van de SpijkerQuiz gaan over muziek, politiek, Arnhem, sport, verkeer, aardrijkskunde, taal, kunst, cultuur en wetenschap. Daarnaast kent de quiz uiteraard de nodige vragen over het Spijkerkwartier. We spelen in twee klassen: het Algemeen Klassement en een speciaal SpijkerQuiz Klassement. Je maakt dus twee keer kans om te winnen.

In 2015 speelden we drie edities van de quiz. Jaarwinnaar van zowel het Algemeen als het SpijkerQuiz klassement is het team BLVD. Op de tweede en derde plaats eindigden respectievelijk de teams Spijkerstraat en Prins Hendrikstraat Zuid (Algemeen) en Spijkerstraat en Boulevard Heuvelink (SpijkerQuiz). Alle winnende teams gefeliciteerd!

Wil je de concurrentie aangaan met deze teams? Doe dan mee met de SpijkerQuiz in 2016. Trommel ze op: die ene buurvrouw die zoveel weet over muziek, de geschiedenisleraar van de overkant en de straatgenoot die al decennia in de wijk woont. Stel een team samen van minimaal vier en maximaal zes personen uit dezelfde straat. Ieder straatteam wordt aangevoerd door een teamcaptain. De captain kan zijn team inschrijven via spijkerquiz@lommerd.nl.

Wat kun je winnen?

De roem in de wijk, de wisselbeker van het Algemeen Klassement en/of de sjerp van spijkerstof en de wisselbeker van het SpijkerQuiz Klassement.

Wanneer en waar?

Op zaterdag 30 januari spelen we de eerste quiz. Aanvang 20.00 (inloop vanaf 19.30), in buurtcentrum De Lommerd. De andere data zijn 21 mei en 8 oktober. Zet ze alvast in je agenda!

Kosten: 12 euro per team. Inschrijven of info: Kijk op de Facebookpagina SpijkerQuiz of www.spijkerquiz.nl ●

Schade door inbraak in Thialf

Tekst: Patrick Arink

In oktober vorig jaar werd ingebroken in de grenspost van Vrijstaat Thialf. De posting op de Facebookpagina van Vrijstaat Thialf spreekt boekdelen. “Kom op jongens. We proberen hier iets moois op te zetten hier. Ook voor jullie. Maak het niet kapot.”

Bij de posting werden beelden van de inbrekers geplaatst die door de bewakingscamera's waren opgenomen. Maar de daders zijn tot nu toe nog altijd niet gevonden.

“De daders zijn zonder buit weer vertrokken”, vertelt Folkert Folkerts van Thialf. “Ze waren duidelijk op zoek naar contant geld, maar dat bewaren we niet hier. Negentig procent van de mensen die hier komt betaalt via de pin, dus er is hier sowieso niet veel geld.”

Schade is er echter wel. Folkerts: “De deur was ontzet en de inbrekers hebben de koelkast open laten staan. Ze hebben met een sleutel die ze hier vonden ook beneden bij het Sportbedrijf ingebroken op zoek naar geld. Daar hebben ze een paar lockers vernield.”

Beelden van de inbrekers werden geregistreerd door de bewakingscamera's. Die zijn niet alleen geplaatst op Facebook, maar ook doorgegeven aan de politie. De daders zijn op de beelden echter nagenoeg onherkenbaar. Met sjaals voor hun gezicht en zonnebrillen op is het lastig om de inbrekers te herkennen.

Thialf heeft maatregelen genomen om herhaling te voorkomen. “We hebben een extra dik slot op de deur geplaatst waar ze door naar binnen zijn gekomen”, aldus Folkerts. “Als je echt binnen wilt komen, kom je toch wel binnen. Maar via die deur gaat dat niet meer lukken.”

Ook de pipo-wagen op het Thialfterrein is al meermalen het doel geweest van inbraak. Folkerts: “Dat heeft geen enkele zin, want in de pipowagen is ook niets waardevols te vinden. We houden het maar op baldadigheid.” ●

‘De hele dag tegen die schelle kleuren en dat opschrift te moeten zien’: NSB Kringhuis op Parkstraat 13

Tekst: Stef Ketelaar

Op Parkstraat 13 zat sinds de oprichting in 1933 van de Arnhemse afdeling van de Nationaal Socialistische Beweging (NSB) een zogeheten Kringhuis. Op dat adres woonde de uit Middelburg afkomstige P.H. ter Meulen, die tevens propaganda-leider was van de NSB. Op 28 juni 1934 vroeg hij het college van B&W toestemming om aan de gevel van het Kringhuis drie naamborden te mogen bevestigen.

Feitelijk betrof het een verzoek om een reeds bestaande situatie te legaliseren, zoals blijkt uit het schrijven van de commissaris van politie, A.W. van der Burgt. Deze adviseerde de burgemeester afwijzend te beschikken. Hij lichtte toe dat er zich op het betreffende perceel aan de Parkstraat een balkon bevond dat aan de buitenzijde helemaal was dichtgespijkerd met planken. De voorzijde en zijkanten van die betimmering was in rood en zwart geschilderd. Op de zijkanten was zo groot mogelijk met witte verf ‘N.S.B.’ aangebracht. Op de voorzijde stond: ‘Nationaal Socialistische Beweging, Algemeen Leider Ir. A.A. Mussert’.

Balkon

Door de ‘schelle kleuren’ trok het balkon al op geruime afstand de aandacht, zo schreef de commissaris. Toch was dit volgens Ter Meulen niet als reclame bedoeld, maar om het publiek er op te attenderen waar de NSB gevestigd is. De politie had bij de bewoners van de tegenoverliggende panden geïnformeerd of zij bezwaren hadden tegen de beschildering. Jhr. mr. A.D.H. Quintus, die woonde op nummer 24 en mr. dr. C.W. Maris op nummer 18 hadden geen bezwaar. Opgemerkt moet worden, voegde Van der Burgt er aan toe, dat de zoon van de jonkheer een vooraanstaande NSB’er is. Wie wel bezwaar had, was mejuffrouw M.M. Couvee, wonende op Parkstraat 22. Zij vond het ‘verschrikkelijk de hele dag tegen die schelle kleuren en dat opschrift te moeten zien’. Tevens was zij bang dat het aanleiding zou geven voor relletjes voor haar woning, ‘door andersdenkenden’ en vreesde zij waardevermindering van haar pand. Couvee verzocht de politie om, indien mogelijk, maatregelen te nemen en de aangebrachte kleuren en opschriften te verwijderen.

Commissaris Van der Burgt kwam tot zijn advies. Het aanbrengen van de aangevraagde borden was uit oogpunt van de openbare orde bezwaarlijk. Als tegenstanders van de NSB het pand in de gaten kregen, konden ‘moeilijkheden of vernielingen’ niet uitblijven, ‘vooral niet wanneer de stemming geprikkeld is’. Bovendien hadden de borden geen functie. Wie met de NSB in verbinding stond, wist

het pand toch wel te vinden. Opmerkelijk in dit verband is nog dat de commissaris zelf een NSB’er is.

Behalve de politie, adviseerde ook de Schoonheidscommissie. Deze was van oordeel dat reclame in het algemeen ‘eerder tot ontsiering dan tot versiering van het straatbeeld strekt’. Men kon er nog van mening over verschillen of de aanvraag betrekking had op reclame, de NSB zelf sprak van een ‘naambordje’. In dat geval is de Schoonheidscommissie van mening dat de borden ‘wel erg groot en opdringerig van kleur genoemd mogen worden en daarom niet aanvaard kunnen worden’.

Op 29 augustus 1934 viel het besluit. De burgemeester nam de overwegingen van de Schoonheidscommissie over en weigerde de gevraagde vergunning. De reeds aangebrachte beschildering moest binnen acht dagen worden verwijderd. Een nieuwe aanvraag, voor een meer bescheiden opschrift, zou in gunstiger overweging worden genomen.

Dat de nationaal-socialisten niet aan de sommatie voldeden, bleek in het najaar van 1934, toen Ter Meulen terecht stond bij de kantonrechter, rechtsprekende in strafzaken. De Kringpropaganda-leider werd verweten dat hij op 21 september vanaf de openbare weg zichtbare reclame had gemaakt, door het hebben van een 4.50 meter bij 90 centimeter groot zwart-rood bord met tekst, hetgeen

strijdig was met het besluit van B&W van 29 augustus. Het leek een gewonnen zaak, maar de officier van justitie had zich misrekend. Hij slaagde er niet in de tenlastelegging te bewijzen, zodat de rechter Ter Meulen bij vonnis van 12 december 1934 vrijsprak. Onbewezen was gebleven dat hij (de enige) gebruiker was van het pand, voorts dat hij het was die de verweten schilderingen had aangebracht terwijl ook niet vaststond dat het reclame betrof.

Fraude

Met deze ‘overwinning’ op zak, en bovendien een goede verkiezingsuitslag voor de NSB bij de Provinciale Staten in april 1935, had Ter Meulen de wind in de rug, zo leek het. Des te verbazingwekkender is de wending die volgde. Blijkens de advertenties in *Volk en Vaderland*, het partijblad van de NSB, is het vanaf het voorjaar van 1935 niet langer Ter Meulen die namens de beweging op Parkstraat 13 zit, maar ene G. Doeleman die zijn plaats heeft ingenomen. Wel verkoopt Ter Meulen *Volk en vaderland* nog enige tijd vanaf Zijp 19, maar dat hield al gauw op.

De reden daarvan is dat hij naar buiten was getreden met onthullingen over de NSB en afstand had genomen van deze beweging. De verklaringen van de nu ex-NSB’er trokken ruime aandacht, met name in de socialistische pers, zeker toen Ter Meulen beweerde dat er wapens aanwezig waren in het Kringhuis aan de Parkstraat en daarmee het gelijk bevestigde van hen die waarschuwen voor het gevaar dat van de NSB uitging. Ook deed Ter Meulen een boekje open over steuntrekken die werkzaam waren op het Kringhuis, hetgeen ze hadden verzwegen tegenover Maatschappelijk Hulpbetoon, de uitkeringsinstantie, en waarvoor ze werden vervolgd. Onder hen was een gewezen agent van politie.

Mussert was persoonlijk van deze fraude op de hoogte, aldus Ter Meulen, hij had het hem geschreven, maar deed er niets aan. De gevangenisstraffen, een week voorwaardelijk, waren aan de lage kant, vond een communistisch blad, dat voorbeelden kende van werklozen met een kleine bijverdienste die veel zwaarder waren gestraft. Voor die uitkomst was niet eens de bijstand van de NSB-advocaat mr. J.D. Quintus, de zoon van de oude overbuurman van Ter Meulen nodig geweest. ●

Verzonden

30 AUG. 1934

Riool wordt vervangen, maar de bomen blijven

Tekst: Patrick Arink

Vijf jaar later dan gepland gaat het dit jaar dan eindelijk gebeuren. In het kader van het project Buitengewoon Beter (BGB) gaat het Spijkerviertel op de schop. In veel straten in de Spijkerbuurt wordt de riolering en de bestrating vervangen (zie ook het artikel ‘Aanpak wateroverlast’ op pagina 2).

In de oorspronkelijke plannen van de gemeente Arnhem zouden deze maatregelen ingrijpende gevolgen hebben voor het bomenbestand in de wijk. Na protestacties in 2011 en 2014 en diverse overleg rondes met bewoners heeft de gemeente haar plannen aangepast: er worden tijdens de werkzaamheden geen bomen gekapt. Sterker nog. De gemeente plaatst zelfs twaalf bomen extra, waarmee maar weer eens bewezen wordt dat actievoeren zin heeft.

Hoe zat het ook alweer?

In 2011 presenteerde de gemeente haar eerste plan om de riolering in de wijk te vernieuwen. Om het werk makkelijker en goedkoper te maken, zouden veel bomen in de Parkstraat, Hertogstraat, Emmastraat en Kastanjelaan gekapt moeten worden. Een enorme kaalslag dreigde.

In 2012 legde de gemeente de voorbereidingen voor het project stil, waarmee ook de onrust verdween. In 2014 werd het plan weer opgepakt. Bewoners kwamen via de werkgroep ‘Bomen in Arnhem’ in actie om de kap van bomen te voorkomen. En met succes. De gemeente beloofde opnieuw te kijken naar de bomenkap.

Bakzeil

Afgelopen jaar is meermalen overleg gevoerd en inmiddels is duidelijk dat de gemeente volledig bakzeil haalt. De kap van bomen voor BGB is van tafel. De werkzaamheden wordt uitgevoerd onder toezicht van een bomendeskudige. Op plaatsen waar de afgelopen jaren bomen

zijn omgevallen, worden nieuwe bomen geplant.

Ook de wens dat er extra bomen in de wijk geplant worden, wordt door de gemeente gehonoreerd. In de Visie op de Openbare Ruimte die door de wijk is opgesteld, werd de wens uitgesproken dat er twintig bomen bij zouden komen. Het worden er uiteindelijk twaalf, verspreid door de wijk.

Kapvergunning

Tot zover het goede nieuws. Minder goed nieuws is er ook. Eind 2013 werd de kapvergunning van de gemeente afgeschaft. Er werd door veel mensen gevreesd dat bomen hierdoor vogelvrij zouden worden verklaard. Volgens de gemeente was die vrees ongegrond.

Na twee jaar blijkt echter dat er in het Spijkerviertel heel wat bomen zijn verdwenen als gevolg van die maatregel. De bomen in de tuin van de HBS in de Schoolstraat werden gekapt en achteraan in de Spijkerviertel verdwenen ook een waardevolle boom. “Sorry. Die boom had nooit gekapt mogen worden”, erkent ook de gemeente. Op kosten van de gemeente wordt een (dun, jong) boompje teruggeplaatst.

Op dit moment evalueert de gemeente het effect van het afschaffen van de kapvergunning. Dit jaar wordt het resultaat van die evaluatie besproken in de gemeenteraad. Omdat het niet alleen in het Spijkerviertel, maar ook in veel andere wijken regelmatig mis is gegaan met het kappen van bomen, lijkt er een redelijke kans te zijn dat de kapvergunning dit jaar weer opnieuw wordt ingevoerd. ●

Mijn beleving van Kunst op de Koffie 2015

Tekst: René Sommen, met citaten uit het blog van Rinke Nijburg, foto's Erik Vos en Rinke Nijburg

Naar aanleiding van een oproep in de wijkkrant om mee te doen aan Kunst op de Koffie hebben Margo en ik besloten hieraan gehoor te geven. Wij geven geregeld leuke feesten voor familie en genodigden en zijn gewend aan het ontvangen en bevoorraden van grotere groepen. Maar ja, dan komt stap B, de koppeling aan een kunstenaar.

Dan dringt het tot je door dat je daadwerkelijk gaat meedoen, want de organisatie komt alvast eens even binnen kijken. Zodra bekend werd dat Rinke Nijburg als kunstenaar aan onze huiskamer werd gekoppeld, zijn we eerst eens op zijn website gaan kijken.

Kruizenhuis

Rinke wilde zijn religieus getinte werken exposeren. Hem was verteld over het "Kruizenhuis" aan de Parkstraat 77. Rinke Nijburg: "In de mail waarin ik aangaf dat ik maar wat graag mee wilde doen aan Kunst op de Koffie heb ik ook aangegeven dat mijn voorkeur uitging naar een familie die een collectie 'devotionalia' in huis heeft. Toen ik hoorde dat jullie voor mij een familie hadden gevonden die een heleboel kruisbeelden had, was ik dan

ook dolgelukkig. Overigens had het ook een huis kunnen zijn waarin het stikte van de Boeddhabeelden of, leuker nog, gezellig vol was met kleurige Hindoegoden. Maar toen ik uiteindelijk aanbelde bij Parkstraat 77 hing er helemaal niks reli's in 'mijn huis'... Niet in de gang, niet in de keuken, niet in de woonkamer. Ik begreep er weinig meer van. Mij was een huis met religieuze beelden beloofd en wat ik zag waren voornamelijk kale wanden in een onbestemd lichte kleur... Van de bewoners, René en Margo Sommen, begreep ik al gauw dat de woonkamer wel degelijk jarenlang vol gehangen had met roomse devotionalia, maar

dat die weggehaald waren omdat het huis te koop stond." Van de oorspronkelijke collectie van 130 kruisbeelden hebben we een kleine selectie overgehouden. Dus hebben wij tegen Rinke gezegd: wij trekken wat dozen open, pakken de kruisbeelden weer uit en gaan ze willekeurig ophangen. Rinke Nijburg: "Langzaam drong het tot me door dat dit 'het huis' moest zijn waar ik 25 jaar geleden altijd naar binnen keek als ik van de Spijkerstraat waar ik zelf woonde naar mijn vriendinnetje in de Emmastraat fietste. Want in die woonkamer met stucplafond hingen indertijd zoveel kruisbeelden aan de muren dat het behang eronder bijna overbodig werd. Nooit gedacht dat ik ooit juist in dit huis een

weekend lang zou vertoeven. René vertelde me dat er, in de tijd dat de kruisen er nog hingen, wel eens iemand had aangebeld die meende dat hier een roomse priester moest wonen die een mens in nood wel kon helpen. Ook waren er lieden die meenden dat hier wel een heel vreemde man moest wonen, een man waar een paar steekjes aan los waren."

Religieus getinte symbiose

Rinke was verrukt over het aantal kruisbeelden dat teruggekomen was uit de diverse dozen. Hij zou de maandag voor het weekend van Kunst op de Koffie langskomen om alvast te beginnen met het plaatsen van zijn werken. Enfin, op vrijdagmiddag stapte hij binnen. Zijn vrouw Gerda had al enkele tassen met werken binnengebracht. Wij vertelden: wij hebben de kruisbeelden weer aan de muur gehecht, dat was ons deel, leef je uit. En dat heeft Rinke gedaan. Prachtig hoe zijn werken passen tussen de diversiteit aan kruisbeelden onzerzijds. Op zaterdagmiddag zit Rinke onopvallend in mijn bureaustoel en ziet de kijkers voorbij komen. Af en toe bestaat er twijfel bij de bezoekers: wat is nu van wie? Dan was mijn antwoord steevast: over de kruisbeelden

kan ik je veel vertellen, maar voor de diepere informatie over de kunstwerken die hier hangen moet je echt bij Rinke zijn. Dat is die man op mijn bureaustoel. Rinke had verteld dat het aantal kijkers op zondag het dubbele zou zijn van zaterdag. Dus heb ik in de nacht van zaterdag op zondag de kamer opnieuw ingericht: statafel met koffie in de achterkamer, dat geeft meer ruimte om de expositie in de voorkamer te bekijken. Tevens heb ik toen nog twee kruisbeelden toegevoegd, enerzijds omdat er

geen hing zonder corpus, anderzijds om een betere blik te geven op het al hangende werk. In totaal hebben wij ruim 320 bezoekers over de vloer gehad. De tentoonstelling van Rinke Nijburg in de Parkstraat 77, met persoonlijke inbreng onzerzijds, geeft ons een heel tevreden gevoel. Veel bezoekers toonden veel interesse voor het werk van Rinke, en daarnaast ook voor onze persoonlijke inbreng, geheel in het kader van deze expositie: religieus getint. Rinke had gezegd: haal je persoonlijke dingen niet weg. Maar dat onze persoonlijke (familiaire/religieuze) inbreng op vele bezoekers ook een indruk achter liet, dat hadden wij nooit kunnen bedenken.

Ik wil hiermee de organisatie van Kunst op de Koffie 2015 bedanken voor hun inzet en het op de juiste manier samenbrengen van bewoners, bezoekers en kunstenaars. Ik wist niet dat ik dit kon. En zo'n symbiose als met Rinke... nog nooit ervaren.

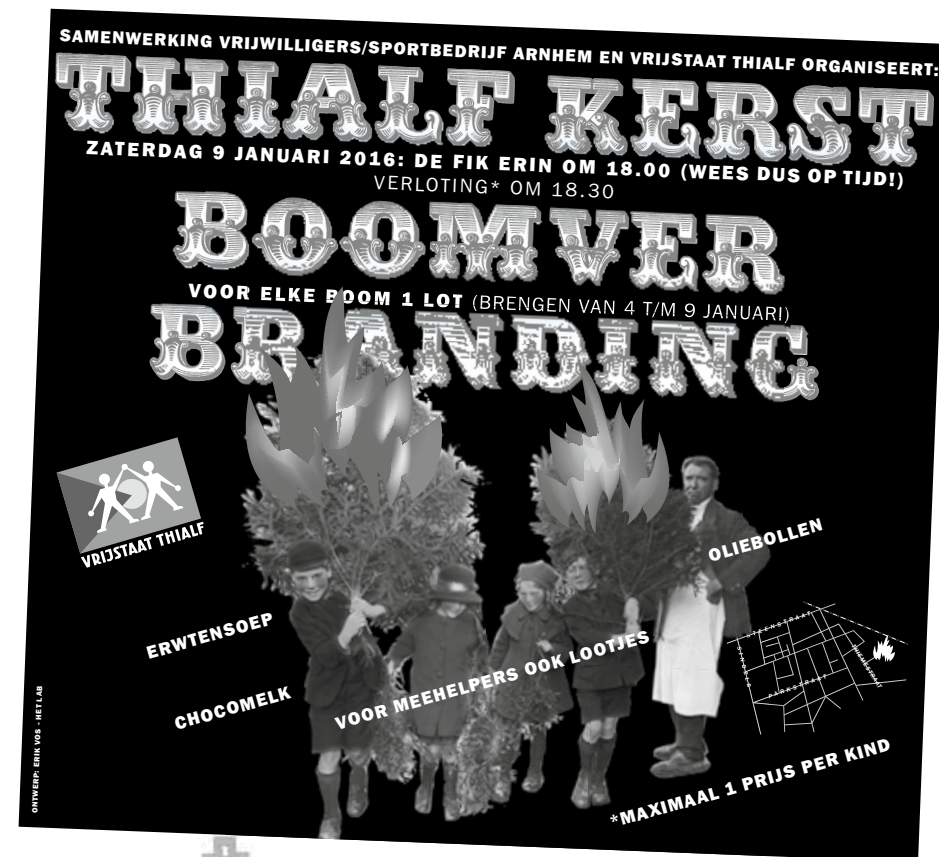
Lees meer op het blog van Rinke Nijburg op www.rinkenijburg.nl en rinkenijburg.blogspot.nl/2015/10/kunst-op-de-koffie-2.html ●

Volleybalteam Joop heet nieuwe leden welkom!

Volleybalteam Joop is een gezellig, gemengd, recreatief team dat elke dinsdagavond van 20.00 tot 21.30 uur in spelsaal De Rietebeek speelt. Spelsaal de Rietebeek ligt aan Blekestraat 6. (De ingang van de zaal is vanaf het plein van basisschool De Sterrenkring.) Kom gezellig een keer bij ons kijken, neem je sportkleding mee en speel met ons mee.

Info: Marian Reimert 06-52176778
m.reimert@telfort.nl ●

Mezzosopraan Eva Kroon: debuut van drie woorden in de Nationale Opera

Tekst: Peter Weenink

Foto: Kristie Gloudemans Fotoreportages

De zang kwaliteiten van de in het Spijkerviertel wonende mezzosopraan Eva Kroon worden alom geprezen. Het is dan ook niet verbazend dat deze zangeres afgelopen 7 november in het kader van ‘Dutch National Opera talent’ haar debuut bij De Nationale Opera maakte. Zij zong in de productie ‘Dialogues des Carmélites’ als ‘Une voix de femme en coulisse’.

Eerdere rollen die zij bij verschillende gezelschappen zong zijn o.a. Tweede dame in Die Zauberflöte, Orfeo in Orfeo ed Euridice en Dido in Dido and Aeneas. Ook trad Eva

Kroon op met het Gelders Orkest (het requiem van Mozart) en zong zij als soliste o.a. de Matthäus-Passion van Bach en Spatzenmesse van Mozart. Verder was zij in september te horen in de Opera special Opera Live van NPO Radio 4. Dit is maar een kleine greep uit de recente zangactiviteiten, toch zag Eva nog tijd voor een gesprek met Muziek in de wijk voor de wijkkrant.

Master of Opera

In haar woning aan de Boulevard Heuvelink vertelt de in Amsterdam geboren Eva Kroon over haar eerste fascinatie met muziek. “Mijn ouders hadden vrij snel door dat zingen voor mij een belangrijke manier was om mij te uiten en dat ik er veel in kon leggen. Vanaf mijn derde was ik al melodietjes aan het verzinnen. Maar het kwam vooral door de film The Sound of Music. Het gezang van de nonnen uit het klooster: die klank vond ik interessant, dat wilde ik ook kunnen! Op mijn negende ben ik op pianoles gegaan en vanaf mijn zestiende kwam daar zangles bij. Ik woonde destijds in Amerongen, zat in Doorn op de middelbare school en ging voor piano- en zangles om de week naar Utrecht. Na mijn middelbare school ben ik op het conservatorium van Utrecht gestart met mijn propedeuse piano en tegelijkertijd volgde ik de vooropleiding zang aan het conservatorium van Den Haag. Na een jaar heb ik definitief gekozen: ik ben zangeres en geen pianist. De piano was gevoelsmatig een blokkade tussen mij en het publiek. De piano is en blijft uiteraard wel een goede basis om nieuw repertoire voor zang te studeren. Maar als ik zing en mensen direct kan aankijken, dan voel ik geen angst, maar energie om te communiceren met het publiek.

Ik heb mijn bachelor-diploma zang behaald aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Daarna wilde ik mij specialiseren in opera en het theatrale aspect van zingen. Dat vond ik in de master van the Dutch National

Opera Academy in Amsterdam, waar ik in 2010 mijn Master of Opera gehaald heb. Ik woonde toen al in Arnhem, omdat mijn vriend hier werkt en woont.

De Nationale Opera

Sinds mijn master ben ik als zelfstandige werkzaam. Ik bewandel daarbij twee paden. Het eerste is het reguliere circuit. Ik probeer een netwerk op te bouwen in de opera- en oratoriumwereld. Dat betekent auditeren voor producties, gezelschappen, dirigenten etc. Op het andere pad probeer ik klassieke muziek bij de mensen in de bedrijfs- en particuliere sector te brengen: huiskamerconcerten, ‘performances op maat’. Ook organiseer ik een operaroute ‘Salone dell’Opera’, waar ik artistiek leider van ben.

De afgelopen vijf jaar heb ik moeten zoeken naar mijn plek in de zangwereld en hard moeten werken om mezelf als product te optimaliseren. Een hoogtepunt tot nu toe is de Nationale Opera, dat is het hoogste podium waar je in Nederland voor opera in mee kunt draaien. Ik werd gebeld om een week in te vallen tijdens de regie-repetities voor een kleine rol in ‘Dialogues des Carmélites’. Na deze week wilden ze mij graag bij de productie houden als cover voor de Karmelieten (mocht er iemand ziek worden, dan mag ik invallen) en ik heb een klein rolletje gekregen. Ik maak mijn debuut als ‘Une voix de femme en coulisse’. Het is een debuut van drie woorden, maar voor mij is het goud waard. Op deze manier kun je onderdeel zijn van een prachtige productie en krijg je een kijkje achter de schermen bij De Nationale Opera. Dit meemaken is echt geweldig.” ●

Voor meer informatie/agenda:

www.evakroon.nl

Nieuwe directeur Hugo de Groot school

Tekst: Manon Roozen

De Hugo de Groot school ligt onder de bomen aan de rand van park Thialf, tussen Presikhaaf, Statenkwartier en Spijkerviertel. Er werkt een staf van twaalf mensen en er zijn kinderen van allerlei nationaliteiten. Ans Lips is sinds januari 2015 de nieuwe directeur van de school en wij spraken met haar over haar visie, doelstellingen en ervaring.

Praktisch kortgeknipte grijze haren, een hip brilletje en een no-nonsense houding, dat is de eerste indruk die je krijgt van Ans. Zij is 59 en groeide op in een groot arbeidersgezin in ‘s Heerenberg, waar zij de waarde leerde van solidariteit en politiek denken. Ans studeerde schoolmuziek en zang en ontwikkelde zich daarna via allerlei functies in onderwijs en welzijn tot haar huidige positie. Tijdens haar vorige baan als manager bij Rijnstad hield zij zich onder andere bezig met de aanpakwijken. Dit heeft haar hart, want in de aanpakwijken kan zij haar sociale bewogenheid omzetten in concrete resultaten. In haar jonge jaren was zij lid van de PPR en de Arnhemse afdeling van Groen Links is in haar huis opgericht. “Maar”, zegt Ans praktisch: “door mijn werk in de aanpakwijken kan ik meer bereiken dan via de politiek.”

Verschillen

Van de kinderen is 25% allochtoon, onder meer Turks, Congolees, Antilliaans, Marokkaans en Surinaams. Met zoveel verschillende achtergronden is het een behoorlijke uitdaging om iedereen op dezelfde lijn te krijgen. Ans zorgt ervoor dat alles goed verloopt. Zij ondersteunt en coacht zowel kinderen, ouders als de leerkrachten. Zij ziet het als haar opdracht om uit de kinderen te halen wat erin zit: “Het gaat om waarden en normen. Elke ouder houdt van zijn kind en heeft er het beste mee voor. Dat is een samenbindende factor en daar spreek ik de ouders op aan. Niemand vindt het leuk om gepest te worden, dus we leren hier met respect met elkaar om te gaan.”

In het team werken drie mannen. “Dat is belangrijk voor de dynamiek”, zegt Ans, “mensen hebben een ander gevoel voor humor,

zij relativeren beter en voor de kinderen is het belangrijk dat er ook een mannelijk voorbeeld is.”

Tegen het pesten is er een Groene Hoek in de school, waar ruzies worden uitgewerkt. Er hangt een stappenplan voor het oplossen van conflicten. Dit concept uit de Veilige-Wijkweek – een actie van het Sportbedrijf, Rijnstad en de basisscholen – werkt goed. “Het is hier heilig vergeleken bij veel andere scholen”, aldus Ans, “je kunt gerust buiten lopen. Er zijn voldoende uitdagingen voor de kinderen, wij geven ze concrete materialen, zoals gordijnen, potten en pannen om mee te spelen. Onze school heeft een imago van probleemgedrag, maar ik stel duidelijke grenzen en er zijn hier geen incidenten. Wij werken vooral met complimenten...”

Zij legt uit: “Ik ben dagelijks herkenbaar aanwezig, ik wil graag contact houden, mensen met elkaar verbinden en een goede sfeer scheppen. Ik ben bezig met opvoeden. Wij steunen ook de ouders en zorgen dat zij zich hier prettig en veilig voelen. Hier wordt niet geschreeuwd. De ouders komen ‘s ochtends altijd binnen en wij hebben een ouderkamer. Daar mag je jezelf zijn. Ik vind niet snel iets gek, ik kijk nergens meer van op. Wij houden ronde tafelgesprekken met ouders en organiseren activiteiten voor hen. Tijdens een activiteit kan je het gemakkelijker over dingen hebben, dat gaat dan informeel en vanzelf. Ook is er ruimte voor eigen initiatief.”

Samenwerken

Ans werkt graag samen en heeft een breed netwerk, waardoor zij dingen voor elkaar kan krijgen. Zo doneerden ondernemers van “de Arnhemse Uitdaging” spullen en organiseerde de club “Looiland Gelderland” samen met Thialf een sponsorloop rond de school. De school gymt in de zomer bij Thialf en er is contact met Akzo. Akzo benaderde zelf de Hugo de Groot school met de vraag of zij in het kader van maatschappelijke ondersteuning iets konden

doen. Dat werd helpen bij een natuurdag. Op het kleuterplein werd een appelboom geplant en medewerkers van Akzo begeleidden de kinderen bij natuuractiviteiten. Zij gingen met een huifkar naar Meinerswijk, op safari of werkten aan de sloot. Verder wil Akzo graag meehelpen met het eco-eiland achter de school. Dit eiland is aangelegd door de gemeente in samenwerking met het Centrum voor Natuur en Milieueducatie. Zij hebben het vervolgens in medegebruik gegeven aan de school, maar hoe moet de school het onderhouden? Het is nu vooral een uitlaatplek voor honden. Ans wil graag dat het een plek wordt voor wijkbewoners en kinderen van de school. Er wordt nu een nieuw beheerplan gemaakt, er komen prullenbakken met hondenpoepzakjes en er komt een welkomstbord. Ans zoekt nog vrijwilligers met groene vingers om de plannen voor het eiland gestalte te geven.

Kortom, er waait een frisse wind op de Hugo de Groot school, Ans Lips, een dynamische directeur. ●

Toen en nu

Tekst: Ben Bongers

In deze (en de volgende) wijkkrant wil ik stilstaan bij het grensgebied van de wijk, de Eusebiusbuitensingel, de Lauwersgracht en omgeving tot aan de Rijn toe.

Het Spijkerkwartier is een van de eerst gebouwde wijken buiten het centrum. Arnhem was tot 1817 omgeven door verdedigingwallen. Toen deze gesloopt werden ontstond de mogelijkheid om het gebied ten oosten van de stad te ontwikkelen. Stadsbouwmeester Hendrik Jan Heuvelink presenteerde in 1853 een plan met onder andere de aanleg en bebouwing van de buitensingels, zo ook de Eusebiusbuitensingel. De bebouwing van de nieuwe buitensin-

gels vond plaats tussen 1859 en 1863. De Eusebiusbuitensingel begint op de hoek van de Spijkerstraat en loopt tot aan de Westervoortsedijk, hoek toenmalige Marktstraat. Een deel van de Eusebiusbuitensingel ligt dus buiten de wijk en was vroeger ook met herenhuizen

Eusebiusbuitensingel nr 41 en 42 en de naar de Boulevard Heuvelink afbuigende trambaan. **(foto 2)**

Tegenover het hoekpand vervolgde de singel zich richting de Rijn en was een hoekpand te zien met wat men karakteristieke speklagen noemde, op natuursteen gelijkende witte

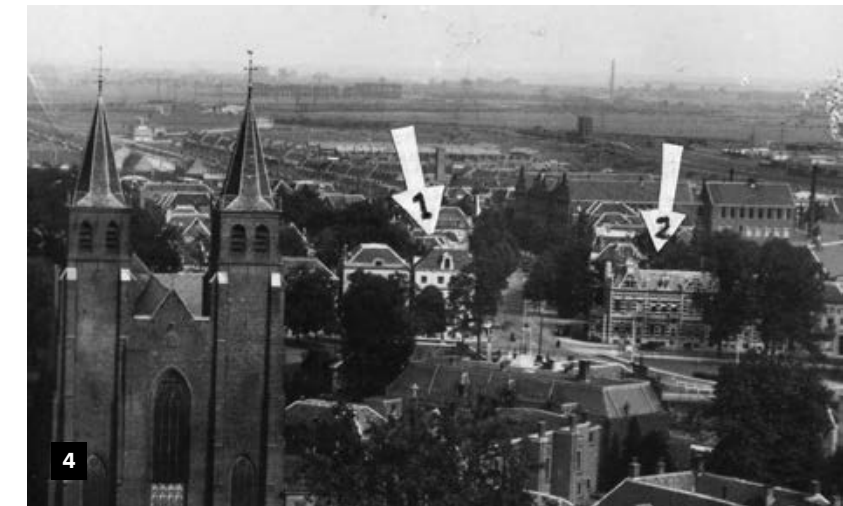

banden van cement stucwerk. **(foto 3)** Het moet in die tijd een mooi gezicht geweest zijn, de Eusebiussingel doorsneden door de Boulevard Heuvelink met al die bomen. **(foto 4)** Wanneer men in 1920 met de rug naar de toenmalige Ambachtschool op de Boulevard richting de stad keek, zag men natuurlijk de torens van de kerken, maar ook weer aan de rechterkant Eusebiusbuitensingel 42 en de tram, die net afgebogen is de Boulevard op. **(foto 5)**

In 1935 werd de Nieuwe Rijnbrug geopend. Op nr 41 en 42 moet de sloop van de IJzeren brug, de demping van een deel van de gracht en de aanleg van de oprit naar de brug goed te zien zijn geweest. Plotseling was het ook gedaan met de relatieve rust door het toen genomen autoverkeer. Ook is de toenmalige Ambachtschool op de Boulevard en bebouwing op de Eusebiusbuitensingel richting de Westervoortsedijk te zien. **(foto 6)**

Wie er allemaal hebben gewoond op nr 41 en 42 is mij maar beperkt bekend. In ieder geval woonde de familie B. Suermondt op 42. In 1924 werd nr 42 internaat voor de leerlingen van de Limburg van Stirumschool. Na de oorlog werd het pand in gebruik genomen door de Limburg van Stirumschool, tot 1953. De gebruiker daarna is onbekend. Op nummer 41 woonde de weduwe H.H. Reijers. Van 1919 tot 1942 was er de Raad van Arbeid gevestigd. Na de oorlog van 1946 tot 1958 was er de Schade Enquête Commissie gevestigd en van 1958 tot zomer 1969 het ontvangstkantoor van de invoerrechten en Accijnzen. In 1973 werden de twee panden gesloopt en in 1978 kwam het huidige appartementencomplex met onder winkels gereed. De huidige parketzaak bevindt zich nu op Eusebiusbuitensingel nr 41, de appartementen erboven bevinden zich allemaal op Boulevard Heuvelink nr 1. ●

Bronnen:

- Arnhemse monumentenreeks nr 11, Uitgeverij Matrijs
- Fotoboek Oud Arnhem vanuit de lucht, Slingenberg, Hoogeveen
- Sjouwen door oud Arnhem, A.S Stempher
- De foto's 1,2,3 en 4 zijn ansichtkaarten
- Foto's van de huidige situatie: Benny Bongers oktober 2015

Het Verrukkelijke Leven

Tekst en foto's: Manon Roozen

Het bedrijf van Charis Heising (24) heet “Het verrukkelijke leven”. Net als Remco Campert vindt Charis dat het leven er is om van te genieten en daarom biedt zij eerlijke producten met een goede smaak in een prettige sfeer. Sinds december 2014 verzorgt zij de catering op de Kleine Campus.

Charis studeerde Communicatie-wetenschappen en had in die tijd een bijbaantje bij een cateringbedrijf in Utrecht. Dat beviel haar heel goed, want ze had veel plezier in het koken en organiseren van allerlei activiteiten. Ze kon zich bij dit bedrijf ontwikkelen en mocht er op het laatst zelfs kookworkshops begeleiden.

“Koken is creatief en je krijgt er echt waarde-

ring voor, mensen bedanken je als het lekker heeft gesmaakt”, aldus Charis, “ik vind het bijna therapeutisch, ik kan zo lekker in mijn eigen wereldje bezig zijn”. In het Kleine Campus Café, in de hal van het gebouw, verzorgt ze van 9 tot 5 de koffie en de lunch. Ze houdt borrels als een van de ondernemers uit het gebouw daarom vraagt en geeft kookworkshops in de avonduren, bijvoorbeeld als bedrijfsuitje. Individuele belangstellenden kunnen zich voor een workshop inschrijven via Facebook. Catering op locatie doet ze ook regelmatig.

Haar kookstijl kenmerkt zich door zoveel mogelijk biologische producten, altijd uit de omgeving, met veel groente. Charis maakt alles zelf en ze experimenteert graag, met een voorkeur voor de Italiaanse en mediterrane keuken. “Ik weet nog niet precies hoe ik in de toekomst verder wil gaan, voor nu is dit een laagdrempelige manier om iets uit te proberen en er een beetje mee te spelen. Ik hou van ondernemen, organiseren en eten, dus iets in die hoek zal ik wel blijven doen,” vertelt ze. Ze is lid van de Youth Food Movement, de jongerenafdeling van de Slow-Food-beweging. Deze zet zich in voor goed voedsel en houdt bijeenkomsten, zoals onlangs op boerderij de Horsterhof in Duiven, waar ze voedsel presenteren dat anders weggegooid zou worden. “Maar niet iedereen denkt hetzelfde over gezonde voeding”, legt Charis uit, “mensen maken hun eigen keuzes. Als ik gezonde taarten maak is een deel van de mensen enthousiast, anderen juist niet, die willen met een taart vooral lekker snoepen.”

Op de Kleine Campus zitten nu zo’n 40 a 50 zeer diverse bedrijfjes, van yoga- en muzieklessen tot architecten, ontwerpers en schoenmakers. Af en toe houden ze een huurdersborrel en er beginnen zich langzamerhand allerlei informele clubjes te vormen die zaken met elkaar doen. Zo krijgt ook Charis weer opdrachten via haar contacten in het gebouw.

Boerenkoolquiche met saliepesto
Voor de pesto koos ze salie, omdat dit een kruid is dat in de winter kan worden geoogst. “Mensen denken dat een quiche heel moeilijk is en dan grijpen ze snel naar bladerdeeg, maar ik wil laten zien dat het best makkelijk is.”

Ingrediënten:

Voor het deeg:

120 gram bloem
40 gram boter
1 ei
Snuf zout

Voor de pesto:

Handvol salie blaadjes
2 teentjes knoflook
50 g pecannoten
50 gram parmezaanse kaas
grof zeezout
olijfolie van goede kwaliteit

Voor de quiche:

1 rode ui
lepel honing
2 stronken boerenkool (of 300 g gesneden boerenkool)
1 teentje knoflook
4 eieren
Scheutje kookroom
75 gram geraspte geitenkaas

Begin met het deeg. Doe de bloem in een kom en snij de boter er in stukjes doorheen. Doe het ei en het zout erdoor en kneed tot een bal. Leg in de koelkast.

Rooster de pecannoten in een koekenpan met dikke bodem. Doe de salie, knoflook, Parmezaanse kaas, zeezout en een flinke scheut olie in een blender of keukenmachine (of gebruik een vijzel). Doe de noten erbij zodra deze enigszins zijn afgekoeld en vermaal de pesto tot de juiste textuur. Breng de pesto indien nodig nog verder op smaak.

Snij de uien in ringen en bak ze in een koekenpan met olijfolie. Doe de lepel honing erbij en laat de uienringen karamelliseren. Was ondertussen de boerenkool, verwijder stronk en nerf en snijd de bladeren fijn.

Bak de boerenkool op hoog vuur zacht. Pers of snij de knoflook in kleine stukjes en bak mee. Voeg de saliepesto toe en bak ook nog even mee. Breng op smaak met peper en zout.

Verwarm de oven voor op 180 graden.

Bestrooi het aanrecht met bloem en rol het deeg uit tot een mooie lap. Doe het deeg in een (ingevette) quichevorm. Schep de boerenkool in de vorm. Verdeel er eventueel nog wat pecannoten over, als je die over hebt van de pesto.

Klop de eieren los met de kookroom en 1/3 van de geraspte kaas. Giet het eimengsel over de boerenkool. Verdeel de rode uienringen erover en strooi vervolgens de geraspte geitenkaas erover heen.

Bak de quiche in het midden van de oven voor 30-45 minuten (tot het ei goed gestold is en het deeg mooi lichtbruin). Eet smakelijk! ●

Website: www.hetverrukkelijkeleven.nl
Facebook: Kleine Campus Café

Rommelmart in de Lommerd

Zondag 7 februari ; 11.00 – 17.00 uur
Toegang gratis

Stand huren ?

De stands zijn gemiddeld 0,80 x 2,40 meter. Kosten 10 euro per stand.

Informatie en een plek reserveren:
rommelmart@spijkerkwartier.net

Bakker Elvis

Tekst: José Botman

Elvis (jazeker, zijn vader was een echte fan) Janssen onderbreekt ons gesprek in de bakkerwinkel een keer of drie om snel en vriendelijk een klant te helpen, hoewel het al na de officiële sluitingstijd is. Zoals altijd is hij enthousiast en energiek en dat is nodig ook, want behalve de bakkerswinkel runt hij een foodcar en levert lunches en andere bestellingen aan particulieren en verschillende bedrijven. Zo staan het gerechtsgebouw en het gemeentehuis op zijn vaste lijst, maar ook in bijvoorbeeld Rijnwijk brengt hij bestellingen. Dat is wat je doet als je je eigen zaak hebt.

Al zes jaar staat Elvis in de winkel aan de Johan de Wittlaan. Eerst als bedrijfsleider van één van de Hilvers bakkerijen, de laatste twee jaar als eigenaar. Altijd al heeft er in dit pand een bakker gezeten waaronder bakker Klerks, die de laatste jaren weer geregeld langs komt en af en toe advies geeft.

Het grote voordeel van het hebben van één winkel is dat er niets hoeft te worden afgestemd en dat de eigenaar het assortiment en de prijzen precies af kan stemmen op de wensen van zijn klanten. En dát biedt mogelijkheden. Zo hebben de grote Elvis-foto's in de winkel plaats gemaakt voor de naam van de nieuwe brood-leverancier: Harry van Looijengoed, met wie het goed samenwerken blijkt. Achter in de winkel maakt Elvis tegenwoordig zelf de truffels, waarvan hij zo'n vijf kilo per week verkoopt én de chocoladecroissants én de belegde broodjes én de gewaardeerde Turkse pizza's. Hij kan nu ook zelf beslissen dat het onverkochte brood van de dag 's avonds nog ingevroren doorgaat naar de Driestroom. Met het experimenteren gaat hij door en er komt

veel, heel veel feedback van klanten en leveranciers. Die wordt allemaal vriendelijk aangehoord en gebruikt waar mogelijk. Zo bedien je de heel verschillende buurten waar de winkels op de Johan de Wittlaan hun klanten van betrekken. Het is een wat onsamenhangend rijtje winkels, die het de laatste jaren niet makkelijk hebben gehad. Eerst de grote verbouwing van de straat, waardoor de winkels slecht bereikbaar waren en nu dat klaar is blijkt dat er veel te weinig parkeerplaatsen zijn. Die weinige plaatsen worden dan ook nog vaak ingenomen door mensen, die hun auto daar parkeren en vervolgens op het fietsje naar hun werk in de stad gaan. Een winkeliersvereniging is er (nog) niet en het overleg met de gemeente verloopt dan ook moeizaam.

Elvis laat zich er niet door kisten. Na de winkeldag en het verwerken van de vele bestellingen, die tegenwoordig via de app kunnen worden geplaatst, is hij geregeld met zijn foodcar te vinden op feesten en andere gelegenheden. Broodjes, frites en 's zomers ijs: Elvis levert het. Je vraagt je af wanneer hij slaapt, want personeel heeft hij niet. Goed kunnen plannen en een onverwoestbaar humeur doen 'the trick'. Familie en vrienden springen in wanneer hij op twee plaatsen tegelijk moet zijn.

Tenslotte een spontaan bedachte aanbieding: in december op vertoon van dit artikel een appelstrudel van € 8,95 voor € 3,95! ●

De Parkstraatgemeente

Tekst en foto: Manon Roozen

In onze wijk zijn heel wat kerken. Wat gebeurt daar eigenlijk en wat zijn dat voor mensen? Om antwoord te vinden op die vragen starten wij met de rubriek “Kerk in de wijk” en gaan wij op bezoek bij de verschillende gemeenschappen, praten over hun levensvisie en nemen een kijkje in hun gebouwen. Wij starten de rubriek met de Parkstraatgemeente, waar Vrijzinnigen en Remonstranten samenkomen om hun geloof te beleven.

In 1926 is het pand aan de Parkstraat 31a door de architect Hendrik Barend van Broekhuizen gebouwd in de stijl van de Nieuwe Haagse School. Hij bouwde eerder in de stijl van de Amsterdamse School de Creutzbergschool aan de Vijverlaan en later de Witte School aan de Rozendaalsestraat. In de stijl van de Nieuwe Zakelijkheid ontwierp hij de paviljoens van de Arnhemse Buitenschool. Kenmerkend voor het gebouw aan de Parkstraat zijn het expressieve gebruik van

verschillende materialen, de symmetrie en de prachtige art-nouveauramen van Cees Kuiler. Het orgel is midnachtsblauw, een kleur die terugkomt in het plafond en de vloerbedekking. Op de voorgevel staat in karakteristieke koperen letters “Vrijz. Hervormde Kerk”, hoewel het gebouw sinds 1979 naast vrijzinnige protestanten, voorheen hervormden, ook de – eveneens vrijzinnige – remonstranten huisvest.

Vooruitstrevend

Vrijzinnigen nemen de Bijbel niet letterlijk. Zij vinden kritische vragen belangrijker dan antwoorden. Net als de VPRO, die uit deze geloofsgemeenschap is voortgekomen, willen zij maatschappelijke zaken aan de kaak stellen en een tegengeluid laten horen. Ze beschouwen zichzelf als vooruitstrevend en waren een van de eerste kerken met een vrouwelijke predikant en waar homo's konden trouwen. Zij houden niet van dogma's, geloven in openheid en zien de Bijbel als een inspiratiebron met mooie verhalen. “Geloven begint bij jezelf”, aldus predikante Marike Fernhout.

De Remonstrantse Broederschap is een van de oudste vrijzinnige kerken in Nederland. Ze zijn al in 1610 tijdens de 80 jarige oorlog ontstaan. Toen de oorlog even ophield tijdens het twaalfjarig bestand kregen de Calvinisten, die toen tegenover de katholieke Spanjaarden stonden, onder elkaar ruzie en het gevolg was dat de Remonstranten zich afscheidden. Van oudsher is het een gemeenschap voor hoger opgeleiden. Mensen die de tijd, ruimte en middelen hadden om zich bezig te houden met levensvragen, zoals gegoede burgers. In 2003 gingen zij samen met de Hervormden, Gereformeerden en Lutheranen.

Contact

De Parkstraatgemeente vormt een maatschappelijke geëngageerde groep, die allerlei activiteiten organiseert voor leden en buitenstaanders. Zij houden iedere woensdagmorgen een inloopochtend voor een goed gesprek of wat gezelligheid. “Wij vormen zo'n raar instituut waarin mensen zomaar tijd hebben voor elkaar”, legt de predikante uit. “Wij hebben contact met elkaar”.

Bij hen ontstond het vluchtelingenplatform, een toevluchtsoord voor uitgeprocedeerde asielzoekers, en momenteel doen zij mee met Diner bij de Buren. Zij nodigen in dat kader vluchtelingen uit om te komen eten. Parkstraat Classique, voorheen Bosch Classique, organiseert er maandelijks concerten op de zondagmiddag voor iedereen die houdt van kamermuziek. Dick Bolt, musicus bij HGO, programmeert deze concerten. En soms zijn er theatervoorstellingen in plaats van kerkdiensten. In de ontmoetingsruimte exposeren kunstenaars.

Voor leden zijn er diensten en verschillende gespreksgroepen. Er wordt veel gelezen, mensen volgen het nieuws en praten over wat hen bezig houdt. Er is een groep over geloof en wetenschap, een herenleeskring, er zijn filmclubs, onder andere voor tieners en er is een groep die samen de Bijbel bestudeert. ●

Bijzondere foto van 13 juli 1937 uit het archief van familie Jansen, generatie van zwemmers en voorzitters bij Neptunus en Thialf.

Op het plein bij de nieuwe entree van Thialf worden binnenkort fototegels met Sporen van Thialf geplaatst, een project van Carien Poissonnier. Dankzij een flinke bijdrage van het WijkActiePlan (WAP) kunnen we de foto's uit privé-archieven met herinneringen aan toen zichtbaar maken. De bijbehorende verhalen komen op onze website.

Wie weet nog hoe het zwembad Thialf er vroeger uit zag, welke liefdes zijn er ontstaan, welke foto's en bijbehorende verhalen zijn er nog te vinden over deze bijzonder plek in Arnhem.

Eerste tegel

Uit het album van Marian Schaareman - Huetting uit de Prins Hendrikstraat kwam de eerste bijzondere foto van het zwembad-personeel uit de jaren vijftig, poserend voor de badhokjes. De moeder van Marian werkte in die tijd in de 'garderobe' van het zwembad. Marian was zelf ook elke middag met vrienden en zussen in het

zwembad te vinden. 'Ik heb haar daar ontmoet en vond haar meteen leuk' vertelt Jan - haar man - tijdens de bijeenkomst op 2 november in Brasserie Thialf, waar herinneringen en foto's werden gedeeld. Over Ben Kniest, gescheiden zwemmen, lunchpauzes met de hele familie, AZC, Neptunus en badmeesters.

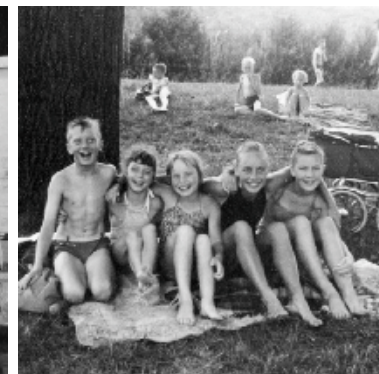
Heeft u ook nog herinneringen en foto's van het zwembad Thialf? Neem dan vóór 1 januari contact op Carien Poissonnier: post@vrouwopdeveranda.nl

Aan de stamtafel van Brasserie Thialf worden aan de hand van foto's en knipsels verhalen verteld over het vroegere zwembad. (foto Merel Vos)

De moeder van Marian Schaareman (tweede van rechts)

Marian zelf op Thialf (ook de tweede van rechts)

Lunchen op Thialf met gezin van Peter Welting (op de voorgrond)

Activiteiten in De Lommerd

Maakmarkt

op zondag 29 november
van 11.00-17.00 uur

Podium De Lommerd op vrijdag van 17.00-19.00 uur:

11 december, 18 december, 8 januari,
15 januari, 22 januari, 29 januari,
5 februari, 12 februari, 19 februari,
26 februari

Muziek bij de Buren

zondag 13 december 12.30- 17.30 uur

Eten in de Lommerd op dinsdag 18.00-20.00 uur

15 december, 19 januari

Rommelmarkt

zondag 7 februari 10.00-16.00 uur

Hoe weet je dat allemaal?

Door Marike Brüggemann, namens de buurtverbinders

“Hoe weet je dat allemaal?” hoor ik mensen nog wel eens zeggen. Naast het lezen van de wijkkrant, de praatjes op straat met de burens en met de winkeliers in de buurt, krijg ik iedere vrijdag avond een mail van de buurtradar van mijnspijkerkwartier.nl. In die mail zie ik dan de laatste updates die op de website geplaatst zijn: nieuws, oproepjes, activiteiten in de wijk, aanbod en hulpvraag, enzovoorts.

De Buurtradar is zodoende een heel makkelijk en handig middel om overzicht te houden wat er in de buurt gebeurt. Je kan zelf aangeven wat je wilt zien. Ik heb bijvoorbeeld aangegeven nieuws te willen ontvangen in een cirkel van 750 meter om mijn huis. Dat is zo'n beetje het hele Spijkerkwartier.

Meld je aan voor de Buurtradar!

1. Ga naar mijnspijkerkwartier.nl en
2. Als je nog geen profiel hebt kun je deze aanmaken rechtsboven in profielinstellingen. Dat kan kort en bondig maar net zo uitgebreid als je wilt. Als je een profiel hebt kun je inloggen.
3. Rechtsboven naast je naam op het v-tje klikken en kiezen voor: bewerk je profiel.
4. Meld je -links boven aan die pagina- aan voor de buurtmail om dit elke week in je eigen mailbox te ontvangen. Als je bij buurtmail ingelogd bent kun je je voorkeuren aanpassen. Je kunt ook dagelijks nieuws ontvangen en je kunt aanvinken waarover je geïnformeerd wilt worden.

Dus als je wilt weten wat er gebeurt in het pand van Garage Zijm of waar de COOP heeft gezeten...?! Meld je aan!

Zo houden we in de wijk altijd gesprekstof :-)

Colofon Wijkkrant Spijkerkwartier

De Wijkkrant Spijkerkwartier wordt vijf keer per jaar huis aan huis bezorgd in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en -een deel van- Statenkwartier).

Redactie

Akke de Boer, José Botman, Lex Kwee,
Manon Roozen, Miriam Bouw, Patrick Arink,
Peter Weenink

Ontwerp en lay-out: Sjoerd Kulsdom

Illustraties: Akke de Boer

Redactieadres: coordinator@dewijkkrant.nl

Kopijsluiting:

De sluitingsdata voor 2016 zijn:

15 januari, 4 maart, 20 mei,

9 september en 11 november.

Voor andere sluitingsdata en actuele informatie over de Wijkkrant, zie <http://dewijkkrant.nl>

Meer informatie over activiteiten in het Spijkerkwartier

www.spijkerkwartier.net

www.mijnspijkerkwartier.nl

www.lommerd.nl

www.brigant.nl

www.theaterhethof.nl

Telefoonnummers

Gemeente: 0900-1809

Afvalophaaldienst SITA: 026 4460490

Politie: 0900-8844

Wijkagenten: Theo Ezendam &

Frank Daeseleer

E-mail: frank.daeseleer@politie.nl,

Op twitter: twitter.com/F_Daeseleer,

Drugsoverlast melden: 026 35424299

Wijkcentrum De Lommerd

Spijkerstraat 185a

info@lommerd.nl

